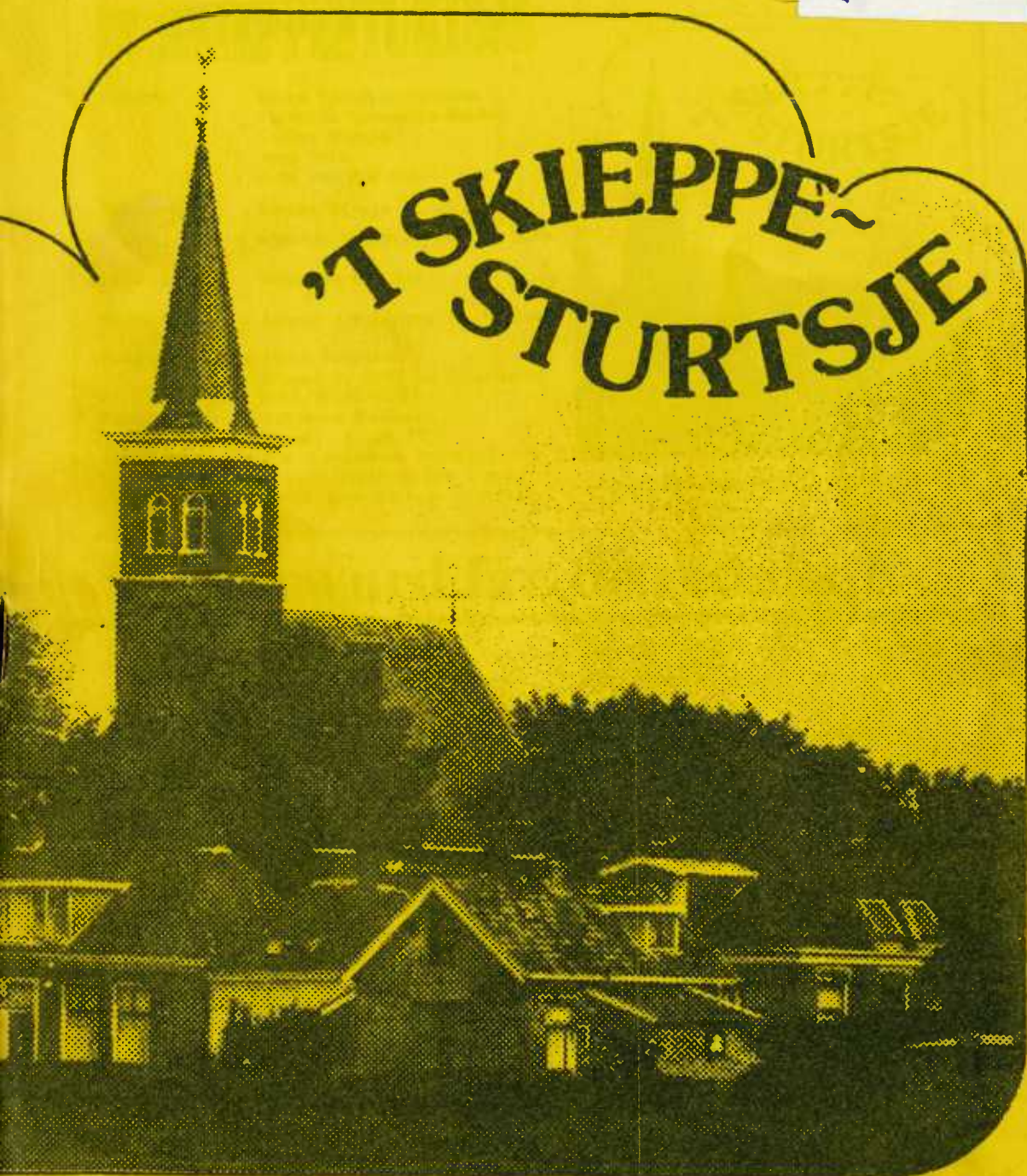

19 - 1 - '95

'T SKIEPPE- STURTSJE

doarpskrante fan tsjerkwert e.o.

IT SKIEPPESTURTSJE

19-e jiergong
nûmer 1 FEBRUARIS 1995

Redaksje : Ineke Feenstra-Sybesma
Richtsje Speerstra-Bakker
Gerben Wijnja
Joop Nota
Henk van der Zee

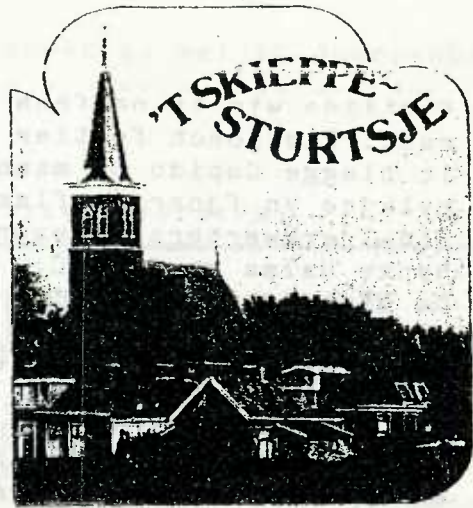
Typewurk : Gerben Wijnja
Gjettje Dijkstra-Van der Veen

Stinsilwurk : Henk van der Zee

Onslach : Albert van Lingen Jr., Wergea

Redaksje-adres: Ineke Feenstra
Singel 2, 8765 LL Tsjerkwert
(tll.05157-9277)

Bankrelaasje : Rabobank Boalsert
Gironr. 85.68.29
t.n.v. Rabobank Boisward
Rek.nr. 3087.56.800 t.g.v.
It Skieppesturtsje, Tsjerkwert

doarpskrante fan tsjerkwert e.o.

Foarwurd fan de redaksje

Djip yn mannich hert libbet elts jier wer de hope op in âlderwetske winter mei kûgelhurd swartglimmend iis en in pak maagdelik wite poeiersnie.

No bin ik gjin waarprofeet, mar as ik de mosken yn 'e sinne sitten sjoch, wylts se harren fearen útskodzje, de jerken fjochtsjen sjoch om it moaiste eintsje en de boarren harren leafdesgesang ûnder myn sliepkeamersrút belústerje, tink ik dat it neat mear wurdt mei kening Jûkelburd.

De earste ljochtgreine gerssprytsjes rikke al wer nei de skrilke sinne.

Noch in wike as trije en de ljippen draaie wer kûltsjes yn 'e sâne, de âlve en de Hege Wier.

En dat ûnbestimde nèt te beskriuwen gefoel nimt wer besit fan mannich betûft aaisiker. Yn elts gefal poetse wy de wikselbeker wer op en wachtsje yn spanning op de melding dat it earste Tsjerkwerter aaike fûn is.

Eartiids wie it neffens de ferhalen hast eltse winter raak. Iis joech fertier en al wie it nòch sa kâld, it slagge Cupido om mannich jong hert mei syn iispylkjes yn fjoer en flam te krijen.

Ald-Tjerkwerter skreaune oer harren iisleafdes mei Rypke Halma yn de L.C..

De winters fan '29, '41 en '44 sprekke noch altyd ta de ferbylding.

Tsjerkwert hie doe syn eigen "Thialf" op Jonkershuzen. Frou R.V.-P. fan H. wit nòch hoe't it fielde as se har hân yn de grutte fertroude hân lei fan har iisfreon-fan-doe. Wy wolle jim dizze moaie ferhalen net ûnthâlde en nimme se dêrom oer yn dit Skieppesturtsje.

Wêr't wy wòl genôch fan hân ha is wetter!

Lokkich genôch ha wy de fuotten droech hâlde kinnen.

It joech in goed gefoel te merken dat de ienriedichheid yn ús lân noch wòl bestiet. Spitich-genôch moat der earst hast in ramp barre om dat dúdlik nei foaren te krijen. Meielkoar binne wy hiel wat mânsk.

Yn Tsjerkwert sille wy anst ek de skouders sette moatte ûnder it projekt "ferbou Waltahûs".

Dêrfoar sil ynset en jild nedich wêze. As redaksje ha wy miend yn'e foarm fan de takenning fan de "Skieppesturt 1994" bestjoer en frijwilligers fan "It Waltahûs" in hert ûnder de rym stekke te moatten.

Se sille it nedich ha, want it is in hiele klus!

Foarearst is der al in kink yn'e keabel, om't Hûs en Hiem it ûntwerp ôfkard hat. We sille hoopje dat it opûnthâld mar net te lang duorret.

Fia ús doarpskrante sille jimme grif op'e hichte hâlden wurde fan de foarderings anst, teminsten.....

.....as jimme ús finansjeel stypjen bliuwe.

Wy ha jo bydrage ècht nedich.

We wolle it ynearsten noch hâlde op in frijwillige bydrage, mar dat betsjut fansels net gjîn bydrage!

Wy wolle graach de holle boppe wetter hâlde en droech oer de feart komme.

It is mei de doarpskrante krekt as mei it doarpshûs,
as wy se hâlde wolle, sille wy der meielkear foar
stean moatte.

Wy binne der foar JO!

Rixt Speerstra.

Van de dorpsomroeper

NO: 99

Van 26 maart 1901: Opgetekend uit het notulenboek
van de Chr. Jongelings-Vereniging "Rehoboth" te Tjerk-
werd. Secretaris: S.A. Bakker.

26 maart van het jaar 1901 werd alhier eene vergade-
ring gehouden onder leiding van Ds. van Rijs, met
het doel, om eene C.J.V. op te richten. Een 13 tal
jongelingen, den heer Westra en de voorzitter der
Parregaaster J.V. waren aanwezig. Na de vergadering
met gebed geopend hebbende, en een korte toespraak
over de jongelingsvereniging ons daarin aantonende het
nut derzelve, namelijk van eene C.J.V. werd er eene
rondvraag gedaan wie zich als lid wenschte aan te slui-
ten, om daarna over te gaan tot het opstellen van een
reglement. 12 van de 13 jongelingen sloten zich aan
als lid en wel als volgt: J. Zijlstra, W. Stremler,
J. Jouwsma, S. van't Zet, M. de Jong, K. Haitsma,
U. Stremler, M. Couperus en S. Bakker, D. Jorritsma,
J. Haitsma.

Daar het stellen van een reglement veel tijd geëischt
had werd het toch goed gevonden te stemmen tot een
bestuur. Ds. van Rijs liet zich de benoeming als voor-
zitter welgevallen onder deze voorwaarde namelijk, dat
er een tweede voorzitter of plaatsvervangd lid uit de
leden gekozen zou worden. En bij stemming werd dat
M. de Jong. En tot secretaris werd benoemd S. Bakker
en J. Jouwsma werd penningmeester.

De voorzitter heeft op zich genomen het reglement in orde te maken, om het dan in de eerst-volgende vergadering voor te lezen en het door de leden te laten tekenen. Nu had de Ver. nog geen naam ontvangen, maar omdat het al reeds laat geworden was, werd dit tot de volgende vergadering uitgesteld.

Met de bijbelbespreking achtte onze voorzitter het niet ongeschikt om met de bergrede te beginnen, welke wij vinden in Math. 5. Vervolgens werden voor de andere werkzaamheden aangewezen M. de Jong, S. Bakker en J. Jouwsma bestaande uit een voordracht of opstel.

Hierna niets meer aan de orde zijnde werd de vergadering gesloten met het zingen van Ps. 68:10 en dankzegging door de heer Visser daartoe verzocht zijnde door den voorzitter. Tot zover deze berichten van de C.J.V. in 1901.

Elk jaargetijde is mooi. Beginnende met de lente, dat is een verademing na de koude winter. Dat prille groen
Dan de zomer vol bloeiende en rijk, overvloedig in
bloei tot de nazomer als het ware vermoeid geraakt van
die rijke bloei en dan is daar de herfst, zuiver goud
vloeit van de bomen, het klare en donker rode goud.
En wij mensen, waar het voor gemaakt is, mogen er naar
kijken en genieten en waarom doen we dat soms zo weinig

-De blâren vallen op het pad
Bij honderden ter neder
De ruwe wind rooft blad bij blad
En brengt ze nimmer weder,
Verdwenen, is dra de frissche bloemenpracht,
Die ' zomers ons zo tegenlacht!

Maar er zijn mensen die hebben iets van die triestige
statigheid van een hollandse jongen van weleer,
die als ze al geen standbeeld verdienen, dat langza-
merhand zelf wel geworden zijn!

-En wie een ezel van zichzelf maakt, moet niet kwaad
zijn als mensen op zijn rug klimmen.

Er is geen één in ons dorp die de tijd kan laten
stilstaan. Zoals Jozua eens de zon stil liet staan.
Jan Boezeroen zong het al: Toen ik eindelijk alles had,
wist ik dat ik niets bezat!

-Als dorpsomroeper terugblikkend op de eerste jaren.
En vanwege de vele aanvragen in de regio en soms ver
daar buiten is dat ook eertijds wel gebleken dat het
waarlijk een roeping was. Nam afgelopen jaar deel
aan wedstrijden van omroepers. Ik eindigde nimmer
bij de eersten. En dat hoeft ook niet meer.

Ik ben er bij! Het zijn nu eenmaal mooie dagen.

-En wat de toekomst brengen moge dat zullen wij ook
dit jaar in vertrouwen moeten afwachten en daarom
eindig ik met de woorden van het Johannes Evangelie
hfd.3: "De wind blaast waarheen hij wil, gij hoort zijn
geluid. Maar gij weet niet vanwaar hij wil. Maar gij
weet niet vanwaar hij komt en waar hij henengaat."

Tenslotte een wens voor u en mij. Laat liefde en ver-
trouwen de basis zijn voor ons omgaan met elkaar.
Het behoedt ons voor veel teleurstellingen!

Wederom van huis tot huis de hartelijke groeten van
de Dorpsomroeper.

Boargerlike stân

Bliid binne wy mei de berte fan dit famke dat oan us tabetroud is
Wy nearne har

Froukje

Sieko en Geartsje Postrna-Krikke
Nynke Ybje

17 desimber 1994

Arkum 4
8765 PB Tsjerkwert

Elkes op beste. It dit us earst elkes witte

Us lokwinsken!

AR ROEMENIE ROEPT

De aksje "Roemenië Roept" is mei troch jimme wer in grut sukses wurden.

Neist klean, iten en drinken, skoalpakketten, bêden, ensf. is der + f. 50.000,-- binnenkommen.

Dit kaam troch giften, kollektes en lotten.

Ek yn Tsjerkwert is der wer hiel wat ynsammele.

Oan giften f. 245,-- en f. 600,-- lottejild.

Fierder in protte klean, iten en de skoalbern ha meidien troch bernepakkeetsjes te meitsjen foar de bern yn'e bernetehuzen. De ferlotting is ek prima ferrûn.

Yn Tsjerkwert wiene der pryskes foar:

fam. Th. Haarsma, fam. Falkena, fam. M. de Jong,

fam. S. Hiemstra, fam. J. Twijnstra en fam. Y. de Boer.

Dank oan Yfke, Anneke, Tettsje, Trudy, Schakel, de Reinbôge en oan alle ynwenners fan Tsjerkwert.

Sytske

Hallo Dorpsgenoten,

Ik dacht misschien is het wel leuk om even een stukje in de Skieppesturt te schrijven.

Het bevalt hier prima in Barrhead, maar laat ik maar even vertellen hoe het gegaan is.

Op vrijdag 22 juli 1994 ben ik vertrokken naar Barrhead. Na een lange vlucht van 12 uren, door vertraging, wachtten de nieuwe baas en zijn gezin mij op in Edmonton. We moesten toen nog ongeveer een uur rijden voordat we thuis waren.

Ik werk hier op een Dairyfarm; we melken hier + 80 koeien en er zit + 200 hectare grond bij de boerderij. Op de hoeveelheid land na is het bedrijf vergelijk-

baar met een boerderij van 80 koeien in Nederland.
In oktober 1994 ben ik in mijn eigen huis getrokken
en dat bevalt prima. Je moet wel zelf koken en de
hele mikmak, maar dat leert snel. (altijd macaroni
is ook niets).

Ik heb hier al veel vrienden en kennissen gekregen,
dat het sociale leven draait ook lekker.

Verder nog even iets over de omgeving.

Barrhead ligt in de staat Alberta, dit is een staat met
een landklimaat, dus droge mooie zomers, maar erg koude
lange winters. In Alberta zijn heel veel rolling hills
(heuvels) en grote kale vlakten (prairies). Ik woon
in de rolling hills, tussen de bomen, ja in de Middle
of Nowhere, maar het is niet zo erg als het klinkt hoor!
Ik ben ook begonnen met de emigratieprocedure, dat is
ook wel weer spannend. Ik hoop dat ik volgend jaar rond
deze tijd de boel rond heb, dan zit je niet meer zo
vast aan een baas.

Zo, nu heb ik al weer aardig wat verteld dacht ik, dat
ik rond nu af.

Ik denk nog wel vaak aan Tjerkwerd en omgeving en de
gezellige avonden in het Waltahuis, maar ik kom eerst
nog niet terug.

Mochten jullie een keer de tijd vinden om te schrijven,
ik vind het te gek om post te krijgen.

Nou luitjes, tot schrijfs en pas goed op elkaar!

Herke Bakker
Box 6 site 3 RR 3
Barrhead (Alta)
T7N 1N4

Take care!
Herke.

Doei

Aginda

- * 25 febr. toanieljûn Waltahûs
- * 23 maart priisklaverjassen Waltahûs
- * 01 april jierlikse útfiering Eensgezindheid Waltahûs

Bydragen

Bydragen binne kommen fan:

L. Huisman, Tsjerkestrjitte; H. Kooyenga, Waltawei;
S. Miedema, Ymswâlde; J.W. Wiersma, Parregea; B.T.de
Boer, Boalsert; S. Breeuwsma, v. Panhuyswei;
A. v. Weelden, Beabuorren; J. Falkema, Sylroede;
M. Huitema, Jousterperwei; C.J. Nieboer, Himdyk;
C. Gaastra, Parregea; T. Gaastra, Boalsert; J. Witte-
veen, Waltawei; A. Dam, Surhuzum; T. de Heij, Gaast;
S. de Jong, Waltawei; A. Mekking-v. Roekel, Singel;
S. Gietema, Himdyk; W.S. Poelstra, Dedzjum; A. Walsma-
de Boer, Boalsert; A. Bokma, Warkum; Tsj. Galama,
Himdyk.

Wat in rige; tige tank allegearre!

Underdûker as iisfeint

„Ik wenne yn in doarp oan de Trekfeart”, skriuwt frou R. V.-P. fan H. „En as ik oan myn bernejierren tink, dan is 't krekt oft wy alle winters ride koene.” Frou V. reagearre op myn fersyk om ferhalen fan echtpearen dy't op 't iis ferkearing krigen ha. Frou V. hat - sa âld as hja is - noch altyd langst om in baantsje te riden mei har iisfeintsje fan doe... „Leaver mar net myn namme ûnder de brief”, skriuwt se der by.

„It wie yn 'e strange winter fan 1941 en de Acht fan Boalsert waard hâlden. Hurd winterwyn en iiskâld, dan is 't oppassen. Myn kammeraatske en ik, wy wiene in jier as fjirtsjin, fyftsjin, en dan is 60 kilometer in reis.

En doe kaam de lêste oarlochs-winter, no goed fyftich jier lyn. Al wer sterk iis. Yniën kamen der ûnderdûkers foar 't ljocht. Sa hie bakker Roelof de Jong fan Tsjerkwert fiif feinten dy't ûnderdûkt wiene. It wie op in jûn en

prachtich waar. Stil ek, wy hiennen gjin sprút lêst fan kjeld. Op Jonkershuzen, in útbuorren de kant fan Blauhûs op, wie in stik lân ûnder wetter strûpt en dat wie ús iisbaan. It sil my net ferjitte: ljochtmoanne waar. Der wie by ús yn 't lêst fan de oarloch net folle te dwaan, en dan ynienen dit iisparadys.

Ien ûnderdûker wie der by, in jongkeardel, dy wie de 'grutte ûnbekende'. In kreaze sint, mei syn lange skonken makke er moaie lange slaggen. Achter him woene wy allegearre oanheakje. De oare deis wer nei ús 'Thialf' fan Jonkershuzen. En dêr wie er wer. Doe kaam er op my ta en sei: 'Ik haw sa leaf wol dy lange sliert net mear achter my oan, oars moatte wy mar tegearre ride.'

En sa tocht ik ynienen wer oan dy winter, doe't ik letterlik en figuerlik myn hannen yn syn grutte waarme en fertroude hannen lein ha. Wat doe ik ferskriklike graach nochris ien baantsje mei myn iisfeintsje fan doe ride wolle”, sa beslút frou R. V. -P. har brief.

Widdofrou Anne de Jong-Boersma (hast 87), dy't yn Huylickenstein te Boalsert wennet, skriuwt my oer in hastige iisleafde fan 66 jier lyn. „It wie yn 'e strange winter fan 1929 en wy koene alle dagen ride. Op in snein hie 'k op redens oer west by myn suster yn Boalsert en op 'e weromreis helle my in keppeltsjins flinke jongkeardels yn. 'Wat seist, sille wy mar net foarride?’

Sa't dat dan giet, der bleau op 't lêst ien oer en mei dy jonge haw ik de hiele middei riden. Wy wenen midden yn Tsjerkwert, oan de Trekfeart, dat ik koe my foarhûs ôfbine. It wie al skimerich en doe sei er: 'Anne, ik wol oars al in tút ha!' No fuort dan mar, in tút. Hy wie in jier as seis âlder en al aardich belearde. Mei't it teiwaar wie, wie de ferkearing út.

No sit ik yn 't fersoargingshûs Huylickenstein en okkerdeis hâldt my in nije bewenner oan, in widner fan 93, en dy sei: 'Anne! Jo haw ik op in kâlde sneintemiddei yn '29 thúsbrocht!' It wie Bouke Muizelaar. 'Ja', sei 'k. 'Jo wienen in bêste rider.' Hy wist noch blinderske goed dat er my in tút jûn hie. Sa giet dat.”

It Waltahûs

Gaarne willen wij u op de hoogte houden van onze verdere inzake de aanstaande verbouwing.

Op 6 februari j.l. zijn de definitieve tekeningen en de aanvraag bouwvergunning bij de Gemeente Wûnseradiel ingeleverd. Hier was men bij monde van dhr. Gieterma zeer positief over te spreken over het verbouwingsplan. Een mooie start, maar nog geen "ja", omdat de plannen doorgestuurd worden naar Leeuwarden, waar ze door een tweetal commissies worden beoordeeld en wel door de Brandweer en Hûs en Hiem.

Binnenkort kunt u een briefje met antwoordstrook verwachten met de vraag of u mee wilt helpen aan de werkzaamheden welke wij in eigen beheer gaan doen.

Het is de bedoeling dat uit deze aanmeldingen een aantal "teams" worden samengesteld. Uiteraard houdt dit niet in dat degene die zich niet heeft aangemeld of spontaan tijdens de verbouwing langs komt niet mag meehelpen. Dit mag wel!!!!

Dan nog even over de exploitatie door vrijwilligers. Deze zijn ingedeeld tot en met de maand maart. De nieuwe inwoners van Tjerkwerd, na onze eerste oproep begin 1994, zijn inmiddels hiervoor ook benaderd.

Gaarne zouden wij zien dat de schoonmaakploeg wordt uitgebreid, omdat deze eigenlijk te klein is. De bar/keukendienst is met ongeveer 40 personen vertegenwoordigd, wat inhoudt één keer in de 2 tot 3 maanden. De schoonmakers zijn met ongeveer 20 personen. Hiervoor geldt ook "hoe meer mensen hoe minder vaak."

Tot slot nog een aantal datums voor uw agenda:

- 25 februari toneelavond
- 23 maart prijsklaverjassen
- 01 april (en dit is geen grap) de jaarlijkse uitvoering door muziekkorps Eensgezindheid.

Stichting Doarpshûs It Waltahûs
G. Dijkstra, secretaris

Berichten van dorpsbelang

Op vrijdag 13 januari 1995 werd er door het bestuur een speciale ledenvergadering belegd over de dorpswindmolen. Sinds 1990 zijn wij actief om een dorpsmolen te realiseren. Dit lukte tot nu toe niet echt. Steeds als we een geschikte lokatie op het oog hadden werd deze afge-
wezen doordat de grond niet beschikbaar werd gesteld of de stroom niet kon worden afgeleverd.

Ook windtechnisch konden we gezien de geplande lokatie niet aan de eisen voldoen.

Nu in 1995 doen er zich concretere plannen voor.

Zeven initiatiefnemers op Baburen willen een plan realiseren met vijf molens.

De initiatiefnemers van het plan bieden Dorpsbelang een deel aan in het algehele plan. Voor zo'n omvangrijk project is het oprichten van een B.V. wel haast onvermijdelijk. Als het plan op Baburen al of niet doorgaat is een zaak van de gemeente en de regering.

Door middel van dia's werd uitleg gegeven over de technische aspecten. De aandeelhouders denken aan de Bonus Windturbine van 500 kilowatt. Deze turbine met drie wieken is van Deens fabricaat. Ook de financiële kant werd doorgelicht.

Baburen Wind B.V. telt acht aandeelhouders; één aandeelhouder zal zijn: Stichting Tjerkwerd Wind, die gelijkwaardig deel neemt in het project met een eigen in te brengen kapitaal van f. 70.000,--.

Na deze voornoemde punten volgde er een gedachtenwisseling en een discussie tussen bestuur en leden.

Er werd gestemd over het punt: krijgt het bestuur van de leden het mandaat om op basis van de verstrekte informatie deelname in het project Baburen te realiseren op het moment dat deze mogelijkheid zich voor-doet?

Er waren deze avond 62 leden aanwezig.

De uitslag van de stemming was: positief.

vóór deelname : 56 stemmen

tègen deelname: 6 stemmen

Er was een goede sfeer op deze ledenavond.

Als er verdere ontwikkelingen zijn over dit plan, houden we u daar van op de hoogte.

Namens het bestuur van de vereniging
van Dorpsbelang Tjerkwerd e.o.

Aggie

BYLANS DE TREKFEART BYDRAGEN OER MINSKEN EN DINGEN FAN TSJERKWERT EN OMKRITEN

TROCH GERBEN WIJNJA

In bysûnder kampioenskip damjen

Op sneon 4 februcaris waarden yn Wurdum by Ljouwert de persoanlike kampioenskippen damjen Frysk spul holden. Us doarpsgenoat Bert Stuiver, lid fan de Damklub Hartwert e.o., sette der hinne mei yn 'e achterholle de hoop it kampioenskip fan Nederlân yn 'e wacht te slepen. In ferslâch.

Al sa'n seis jier docht Bert Stuiver oan Frysk damjen, in tinksport dy't spitich genoch fierstentemin omtinken krijt. "Elkenien fynt it dreger as gewoan damjen, mar úteinlik is it in hiele sport op himsels. It grutste ferskil mei gewoan damjen is dat der yn it Frysk spul ek rjochtút slein wurde kin", neffens Bert.

Hy hie him yn 'e ôfrûne jierren al opwurke fan de tredde nei de twadde klasse en dit jier kaam er foar it earst út yn 'e earste klasse. De wedstriden stiene los fan it klubdamjen. As klub wie Hartwert al kampioen fan Nederland wurden mei it earste achttal. Dêryn siet de yn. Tsjerkwert berne Germ Bruinsma. De ear fan dy oerwinning wie lykwols oan Bert foarby gien, om't hy yn it twadde achttal meidie. Mei de persoanlike kampioenskippen soe it lykwols heve. De earste partij waard wûn en de twadde ek. Hy koe him dus al pûlwinner neame. Doe't er ek noch wûn fan de winner fan de oare pûl, wie it klear en koe er him offisjeel kampioen fan de earste klasse Frysk damjen neame en om't it spul op de hiele wrâld fierder net spile wurdt soe men sels safier gean geane en neam Bert Stuiver mar wrâldkampioen. By oare sporten stiet der dan in hiele rige persminsken en oare pommeranten foar de doar, mar dêr hie Bert gjin lêst fan. It wie nammers ek in drege dei west. Om healwei sânen wie it de jûns diens. Ferjit net dat in partij maksimaal trije oeren duorje kin! Gjinniget dat er de oare deis de middeis pas om twa oere wekker waard!

Bert giet no oer nei de Haadklasse B, mar soe er dat takom jier winne dan binne der noch genôch promoasjemoglikheden. Dat er yn dy haadklasse wol meidwaan kin hat in pear moanne lyn noch bliken dien doe't er it toernoai fan de Haadklaase B yn Skearnegoutum wûn. Mei de gewoane kompetysje giet it lykwols minder.

"Dêr stiet troch it ûntspannen karakter ek gjin druk achter. Ik soe it hjir ek wol promoate wolle. Yn't Skieppesturtsje ha'k in skoftke lyn alris in oprop dien, mar dêr is gjin reaksje op kommen. Spitich, mar sa't ik al sei, it damjen Frysk spul wurdt swier ûnderwurdearre. In kampioen yn it Frysk spul kin maklik kampioen Nederlânsk damjen wurde, mar oarsom is dat beslist net sa. Uteinlik kinst'better biljerte", relativearret Bert Stuiver.

Moai dat dy sport yn Tsjerkwert wol oan syn gerak komt yn it doarpshûs. Dêr is er lykwols ek al ûntdutsen as in spiler mei mear as gemiddeld talint.

Lokwinske Bert mei dit súkses en foar de takomst winskje wy dy noch in protte sportive prestaasjes ta.

nationaal reumafonds

de Stichting Het Nationaal Reumafonds ressorteert onder
de Nederlandse Vereniging voor Reumabestrijding.
Beschermvrouwe H.M. Koningin Beatrix

REUMA RAAKT IEDEREEN

Collecte van 13 t/m 18 maart

Volksziekte

Ruim 400.000 Nederlanders lijden aan een lichtere of zwaardere vorm van reuma. Hiervan zijn er zo'n 50.000 gehandicapt. Reuma is een verzamelnaam voor zo'n 200 aandoeningen van het bewegingsapparaat. Een aantal van deze aandoeningen kan ernstige en blijvende klachten veroorzaken die niet altijd tot het bewegingsapparaat beperkt blijven. Gezien het totaal aantal patiënten is reuma, na hart- en vaat-ziekten, **volksziekte nummer twee!**

Geldmiddelen en collecte

De geldmiddelen voor reumabestrijding worden hoofdzakelijk door particulieren en het bedrijfsleven bijeengebracht. Een andere inkomstenbron bestaat uit erfenissen en schenkingen. De jaarlijkse collecte wordt gehouden van 13 t/m 18 maart a.s. en steunt alle reumapatiënten: jong en oud, man en vrouw. Help de reumabestrijding, geef uw bijdrage aan de collectant(e) of maak een bedrag over op bankrekening 70.70.70.848 of giro 324.

PERSBERICHT

Europa Kinderhulp zoekt gastgezinnen

De verschoppelingen van Europa Kinderhulp krijgen al meer dan 34 jaar hulp van medewerkers die op vrijwillige basis gastgezinnen zoeken, die bereid zijn gedurende 2 à 3 weken een vakantiekind in hun gezin op te nemen.

De kinderen die komen hebben aandacht, zorg en liefde nodig, want ze komen uit de sloppenwijken van o.a. Londen, Parijs, Amsterdam en de door uranium vergiftigde gebieden rondom Schneeberg in de vroegere DDR.

Ze hebben vaak ouders die niet naar ze omkijken, helemaal geen ouders meer of er is veel ziekte in het gezin. Door deze omstandigheden gaan veel kinderen niet met vakantie.

In plaats van 8 weken binnen het ouderlijke gezin rond te moeten hangen, zou het prettig zijn als deze kinderen enkele prettige weken in een Fries gastgezin door kunnen brengen.

Bij de gastgezinnen die een vakantiekind willen opnemen, moet één van de ouders zich redelijk in de taal van het kind kunnen uitdrukken. Van de gastgezinnen wordt wat inschikkelijkheid en begrip verwacht voor een logeetje uit heel andere leefomstandigheden.

De kinderen worden geselecteerd door mensen die hun omstandigheden kennen, met name maatschappelijk werkers van de sociale diensten, het Leger des Heils of Rode Kruis. Met deze instanties werkt Europa Kinderhulp samen.

Wie graag een vakantiekind in het gezin zou willen opnemen of meer informatie zou willen ontvangen, kan zich(aan)melden bij onderstaand adres.

De vakantiekinderen worden in de maanden juli en augustus + 3 weken verwacht.

Kontaktadressen: F. Postma 05173-42079
L. Veenstra 05178- 17453

Bedankjes

Als eerste willen wij iedereen bedanken voor de belangstelling, de vele kaarten, bloemen, fruit en voor de steun en de hulp thuis en in het ziekenhuis.

Het heeft ons het afgelopen half jaar veel steun en kracht gegeven.

Als tweede hebben wij onze woning verkocht en zijn wij eind januari naar Gaast verkast.

Hier hebben wij gevonden wat altijd ons streven is geweest n.l. een huis met een groot erf en een stukje weiland.

Een ieder die ons hier wil opzoeken is van harte welkom!

S.v.p. wel even van te voren bellen i.v.m. Jannie haar ziektebeeld.

Nogmaals, iedereen bedankt voor alle hulp en tot ziens!

Tevens bedanken wij voor alle lidmaatschappen.

Tijs, Jannie, Gerrit-Tijs en Teatske
de Heij

Boerestreek 17, Gaast.
tel. 05151-43686

It Pjuttehonk

12½ jier is in lang skoft. Dêrom ha ik nei ryp berie besletten te stopjen mei myn wurk as peuterliedster.

It binne foar my moaie jierren west, wêr't ik mei nocht oan werom tinke sil.

Der binne in protte kontakten út fuort kommen; ik sil se misse. En al dy bernesnûtsjes net yn't minst! Allegear betanke foar jim freonskip en jim meitinken en meihelpen om "It Pjuttehonk" sa goed mooglik draaie te litten.

Juffrou Karin sil myn plak ynnimme.

Fanôf dit plak wol ik har en it bestjoer fierder in protte sukses tawinskje mei "It Pjuttehonk".

Tige de groetnis,

Rixt

Gevraagd

OPROEP

Tijdens de aanstaande verbouwing van It Waltahûs moet de vloer afgedekt worden om beschadigingen te voorkomen.

De bedoeling is om dit te doen door-middel van oude tapijten met daarboven houten platen.

Gaarne vragen wij aan een ieder die oude tapijten c.q. kleden in zijn bezit heeft en deze kwijt wil, om dit aan ons door te geven.

Misschien zijn er zelfs onder de lezers van dit epistel enkelen die nog een reden zochten om hun vloerbedekking in huis te vernieuwen.

Uw aanbiedingen afwachtend,

St. Doarpshûs It Waltahûs
G. Dijkstra, secretaris, tel. 9773

Herinneringen aan Tjerkwerd

VERKENNINGEN ROND TJERKWERD

Door Coby en Peter Ottenbros - de Haas.

U kent ze wel, die ronde eikenhouten tafeltjes met zo'n onderblad tussen de poten geklemd en een overhangend kleed waardoor je niet kunt zien wat daar onder op dat blad ligt.

Coby's vader, Harmen de Haas, had zo'n tafeltje en op een goeie dag tilde iemand de punt van dat kleed op en daar kwam een boek tevoorschijn dat de aanzet is geweest tot onze speurtochten. De titel van dat boek, (U raadt het al), was: "Tsjerkwert en har bewenners yn de rin fan de tiid". Mijn schoonvader Harmen wist van mijn belangstelling voor de historie van plaatsen, streken en mensen, en hij gaf mij het boek.

Ik begreep dat het te maken moest hebben met zijn geboortegrond, maar op de vraag: "Waar bent U nou eigenlijk geboren?", was het antwoord steeds: "Wonseradeel", zoals ook in zijn trouwboekje staat. Hoe de naam van de plek nou precies was, kon hij zich niet herinneren. Nou, dat mag na ruim negentig jaren wel.

Met het prachtige boek in handen en de kaart van Friesland op schoot noemde ik alle namen op van de plaatsen in de omgeving van Tjerkwerd. Bij de naam "Eemswoude" riep hij: "Ja, dat is het, Ymswâlde!".

Zo waren we dus een stap dichterbij de oplossing, maar wisten nog niet bij welke boerderij het huisje had gestaan waar Jetze de Haas en Tryntsje de Haas-Jorritsma woonden toen Harmen geboren werd. We besloten eens in Eemswoude te gaan omsneupen en foto's te maken.

Op 17 maart 1993 begonnen wij bij de Eemswouderbrug. Terwijl Coby met de auto langzaam voorop reed, liep ik met de camera erachteraan en fotografeerde links en rechts alles wat voor de lens kwam: van het brugwachtershuisje tot en met de boerderij op nummer 9, waar een paaltje staat met de namen van Twynstra, Miedema, Heeres en Geelen.

Daaraan hadden we niet veel houvast: de enige naam die Harmen ooit had genoemd was Couperus of Kuperus, maar die naam kon ik hier niet vinden. Toch maakte ik een foto van deze plek, ik vond het ook een aardig plaatje. In het boek vond ik er ook een afbeelding van (pag.72) en daarbij las ik dat het de plaats is waar nu Siebren en Tine Miedema wonen.

Daarna zijn we nog even door het dorp gewandeld en hebben daar ook enkele foto's gemaakt, vooral rondom de N.H. Kerk.

Op de Singel hebben we een leuk gesprek gehad met mevrouw Droogsma en zij vertelde ons dat Gerrit Mulder de man was die onze vragen wel zou kunnen beantwoorden. We zijn toen niet meteen naar Mulder gegaan, maar ik heb hem enkele dagen later eens opgebeld.

Uit dat telefoongesprek bleek al gauw dat wij toch dicht bij ons doel geweest waren; ik had er zelfs al een foto van gemaakt, zonder te weten dat het de gezochte plaats was!

We bespraken dat met Harmen en hij haalde een foto voor de dag, waarop hij stond bij een muur met een lange rij stalramen; achterop de foto stond geschreven: "Bij deze boerderij ben ik geboren en heb ik mijn been gebroken." met daarbij de jaartallen 1901 en 1904.

Op 18 mei gingen we weer naar Eemswoude, om nog eens goed te zien of we de plek van die foto konden ontdekken. Dat viel niet mee, maar we kregen hulp; toen we bij de inrit van Siebren Miedema's erf stonden, kwam hij eens even zien wat wij toch aan het doen waren; ik liet hem de foto zien van Harmen bij die stalmuur, en Siebren zei: "Kom maar eens mee", liep het erf op, hoek om, wees met een brede armzwaai en zei: "Dat moet het zijn". Inderdaad, dat was het!

Het huisje stond er niet meer, maar uit het boek wisten wij al dat het huisje en de hooiberg in 1925 plaats hadden moeten maken voor de schuur van wat nu de boerderij van Siebren en Tine is.

Siebren vond het ook interessant en vroeg of wij met de oude Harmen eens langs wilden komen op de koffie

of zo en eens gezellig bijpraten. Dat spraken we af.

Intussen was ook duidelijk geworden dat Jetze en Tryntsje later in het "Heechhús" aan de kade in Tjerkwerd gewoond hebben en we zijn ook daar nog even een foto van de tegenwoordige situatie gaan maken.

Ook even op theevisite geweest bij Gerrit en Klaske Mulder, enkele foto's meegekregen om reproducties van te maken en weer terug naar Haarlem.

Thuis weer onze bevindingen besproken met Harmen, verteld van Siebrens uitnodiging en hij wilde liefst meteen daarheen, liever vandaag dan morgen!

Op 5 juni 1993 zijn we met Harmen gegaan, eerst naar de Miedema's op Eemswoude; dat was een hele belevenis voor Harmen! Na de gezellige visite met heerlijke koffie en koek, zijn we naar Bolsward gereden om "Tante Annie" op te halen, de jongste zuster van Harmen, Anneke de Boer- de Haas, waarmee we nog even naar háár geboorteplek wilden, op Rytseterp.

Omdat Harmen ook nog even bij Haye Kooijenga langs wilde gaan, zijn we daar eerst even op visite geweest, ook dat was erg gezellig. Het was ook weer een belevenis, na zoveel jaren Haye weer te zien, die immers vroeger ook met zijn ouders op Rytseterp gewoond had.

Op Rytseterp hebben we even gesproken met Akke Gietema, een paar foto's bekeken en de restanten van wat vroeger twee huisjes waren. op de foto gezet. Daarna tante Annie weer naar Bolsward teruggebracht en na de maaltijd terug naar Haarlem.

In de daarna volgende maanden zijn we nog enige malen naar Tjerkwerd geweest, hoofdzakelijk om foto's te maken van de plekken die een rol hebben gespeeld in het verhaal over Harmens jeugd.

Op een avond zaten we de foto's weer eens te sorteren, naadden ze uitgespreid op tafel gelegd, toen een vriend van ons, Jan Langenberg, binnenkwam, naar de foto's keek en opmerkte: "Dat is Tjerkwerd".

Wij stonden paf! "Hoe weet jij dat nou?", vroegen wij en hoorden toen dat hij, zijn ouders en zussen in de oorlogsjaren in Tjerkwerd en omgeving te gast waren geweest. Hij kende het dorp dus nog!

Moeder Langenberg was ondergebracht bij Jap de Haas en zijn vrouw Froukje op de woonark, Zus Anneke eerst bij boer Reitsma, (waar nu Haarsma woont), Zus Marianne bij de Breeuwsma's op "Protterspôle", waar ook vader een tijdje geweest is' en Jan junior bij Willem en Feikje de Vries aan het Ferwoudsterpad.

Anneke is later ook nog bij Roel en Griet de Koningde Haas in Irnsum geweest, later ook op de ark van Jap en Froukje.

Het treffende van dit is, dat ze dus allen bij (soms verre-) familieleden van Harmen de Haas waren, dat wisten wij tot op heden niet!

Enige herinneringen aan die tijd zijn door Anneke Sikkema-Langenberg op papier gezet en opgenomen in het Skieppesturtsje van oktober 1993: van Harmen de Haas in de edities van april en juni 1994, eerst in gesprekken met hem op de band opgenomen en later uitgewerkt.

Als je zo bezig bent feiten te vergaren kom je ook gegevens tegen van familieleden; omdat dat ook interessant bleek te zijn, hebben we Harmens zuster Annie uit Bolsward gevraagd ook haar herinneringen eens te vertellen en hetzelfde aan de andere zus Tine, die getrouwd is met Willem Zwaagstra; ze wonen in Balk. Annie de Boer-de Haas wilde best wat vertellen, maar zus Tine zei: "Ik weet niet zoveel over Tjerkwerd, laat Willem maar vertellen, die weet veel meer."

Zo kregen we nog twee aardige verhaaltjes op de band en hebben ze thuis herhaaldelijk beluisterd en op papier gezet. Het verhaaltje van "Tante Annie" is af-

gedrukt in 't krantje van september laatstleden,
dat van Willem Zwaagstra in het decembernummer.

Gegevens uit een nog verder verleden voerden ons ook
naar Wolsum en Schettens, maar dat zou ons te ver van
het onderwerp Tjerkwerd afbrengen. Evenals over
Dedgum, waar ook een zuster van Harmen woonde, Antje;
ze was getrouwd met Willem de Vries. Beiden niet meer
in leven, maar het huisje waar zij gewoond hebben is
wèl op de foto gezet.

Omdat Jetze en Tryntsje later nog naar Baburen zijn
verhuisd, zou ik graag ook daar nog eens rondzien,
foto's maken en praten met mensen die hen nog gekend
hebben, zoals Piet Tolsma, Pier Zysling, misschien
nog anderen; dat staat op het programma voor voorjaar
1995,

tot ziens dus!

Coby en Peter Ottenbros,
Haarlem.

Dorpencompetitie -voetbal

Tjerkwerd waant zich 'heel even' zaalvoetbalkampioen

Tjerkwerd begint de laatste jaren steeds meer de
schlemiel van het dorpencompetitie-voetbal te worden. De
ploeg grossiert namelijk in 'lullige' tweede plaatsen. Op
zaterdagavond 28 januari was dat ook weer het geval
tijdens het jaarlijkse zaalvoetbaltoernooi te Makkum.
Dertien minuten lang mocht Tjerkwerd zich er kampioen
wanen maar één fatale tegengoal gooide deze droom aan
diggelen. Lees en huiver over het hoe en waarom.....

Bondscoach Jan Blanksma ging op zaterdag 28 januari met de volgende selectie naar Makkum toe: Marcel de Haan (keeper), Wim Kunnen, Broer Feenstra, Anno Galama, Jacob Hofstra, Alex Draaisma en Jelle Feenstra.

Als eerste tegenstander wachtte de ploeg van Parrega/Hieslum, aangevoerd door 'good old' Auke Koopmans (Koppi voor intimi). In een rommelige wedstrijd trok Tjerkwerd aan het langste eind en men won met 2-1. Daarna volgde een uitstekende partij tegen eeuwige rivaal Schettens. Dit team werd via prachtige combinaties naar een dikke 5-0 nederlaag gespeeld. De ongrijpbare Jelle toverde als vanouds met de bal en scoorde liefst driemaal, Alex deed nauwelijks voor hem onder met twee goals.

De derde wedstrijd van Tjerkwerd was tegen de titelverdediger en grootste favoriet voor het kampioenschap, Wons. De 'onzen' domineerden de hele wedstrijd, zetten de tegenstander goed vast op de eigen helft maar slaagden er maar niet in om te scoren. De schaarse counters van Wons werden telkens uitstekend opgevangen door de zeer betrouwbare verdediger Wim Kunnen en keeper Marcel de Haan.

Laatstgenoemde wist met enkele schitterende reflexen zijn doel schoon te houden. Twee minuten voor tijd was hij echter kansloos op een 'poeier' van 15 meter afstand: 1-0 voor Wons..... Er leek zich een onverdiende nederlaag voor Tjerkwerd af te tekenen. De ploeg bleef knokken voor de gelijkmaker en zag dat ongeveer vier seconden voor tijd beloond. Een hoge voorzet van Jelle werd keurig door Anno voor het doel gekopt en daar rondde Alex schitterend af met zijn hoofd: 1-1. Luttele seconden later ging de toeter. Zo eindigde deze 'thriller' in een gelijkspel.

Het zwakke Gaast/Ferwoude werd vervolgens door Tjerkwerd met 3-0 verslagen in een rommelige partij. Opvallend detail in deze match was de rentree van Jan Blanksma als voetballer. Bij een 'veilige' voorsprong van 3-0 durfde hij het aan om enkele minuten mee te spelen. De aanwezige fotograaf Jaap van Lingen legde dit historische feit meteen vast op de gevoelige plaat. Onze plaatselijke 'Piet Keur' was dicht bij een doelpunt maar slaagde er niet in om te scoren.

DE laatste wedstrijd van het toernooi was tegen Schraard. Op basis van doelsaldo had Tjerkwerd genoeg aan een 1-0 overwinning om kampioen te worden. Schraard kreeg meteen de duimschroeven aangedraaid en slaagde er nauwelijks in om van eigen helft te komen. Alex scoorde al snel 1-0 en wat kon er eigenlijk nog mis gaan met de ploeg? Veel, zo bleek.

Na de treffer van Alex sloop er een zekere verkramptheid in het team. Zo werd er bijvoorbeeld erg slordig afgewerkt. Twee minuten voor tijd sloeg het noodlot toe. Schraard weerde toen een aanval van Tjerkwerd af en counterde razendsnel. De verdediging van de onzen was niet bij de les, zodat Wim ineens tegenover 2 aanvallers kwam te staan. Hij kon niet verhinderen dat de bal achter Marcel in het net plofte..... 1-1.

De ploeg van Wons, die al onder de douche was gekropen met de veronderstelling dat Tjerkwerd het laatste klusje nog wel even zou klaren, kwam meteen blij verrast uit de kleedkamer rennen en zag toe hoe een wanhoops-offensief van Tjerkwerd geen goal meer opleverde. Eindstand 1-1 en Wons kampioen.

De druiven waren zuur voor Tjerkwerd. Zonder een wedstrijd in het toernooi te hebben verloren toch slechts als tweede eindigen en dat door één lullige counter. Coach Jan Blanksma was furieus en zijn scheldkanonnade moet aan de andere kant van de Afsluitdijk te horen zijn geweest. In de kleedkamer vloekten de Tjerkwerder spelers hun frustraties luidkeels van zich af.

Al met al kan Tjerkwerd echter terugkijken op een redelijk goed toernooi. Zo werd er bijvoorbeeld veel beter gecombineerd dan in 1994, toen het team ook al tweede werd.

Keeper Marcel (vanwege zijn uitstekende keepwerk), verdediger Wim (achterin nauwelijks te passeren), aanvaller Jelle (een glorieuze come-back met mooie hoogstandjes, die hem overigens enkele dagen ziektewet opleverde vanwege vocht in de knie) en aanvaller Alex (veel doelgerichter en meer scorend dan in 1994) verdienen een speciale vermelding.

Ondanks de tweede plaats schijnt het contract van de Tjerkwerder ploeg met bondscoach Blanksma weer te zijn verlengd.

Eindstand toernooi: 1. Wons 5 wedstrijden, negen punten, tien doelpunten voor, drie tegen 2. Tjerkwerd 5-8 12-3
3. Schraard 5-5 7-6 4. Schettens 5-4 6-11 5.
Gaast/Ferwoude 5-2 5-10 6. Parrega 5-2 4-8.

Snypsnaren

- *Yn 'e tiid fan sâltstruien jout Ule H. him nachts mar min del. Doe't de telefoan dan ek gyng yn 'e moarntiid, skeat er as in hazze út syn leger. Hy rekke ta 3 kear ûnderút. Utgliden! As it yn 'e sliepkeamer al glêd wie, wat moast it bûten dan wol wêze, tocht er. Der moast struid wurde, blikstien-der! Neat net glêd....., syn foet sliepte noch....
- *Jan G. hat dit jier wat fjoerwurk bewarre foar de gâzen.
- *Hayo en Durk gyngen okkerdeis te stappen yn 'e grutte stêd. Se fielden harren grut, mar waarden troch noch gruttere mannen yn elkoar timmere. Hâld je dan marris grut.....
In timmerkursus folgje?
- *Lieve Lieve, gefeliciteerd met het behalen van je felbegeerde rijbewijs!
- *In rymke oer it nije autootsje fan Jan en Ineke:
Ine mine mutte.
Yn yn 'e mini
en Jan yn'e grutte.
- *Der lei in deade oanriden hazze oan 'e Ymswâldsterleane. Rintsje tocht dat er noch wol te iten wie nei in pear dagen. In hazze moat earst jonkerje en krekt nêst stjonkerje, dan binne se op it lekkerst, neffens Rintsje.
- *Jelte soe midden yn'e nacht besykje de mole wer op te starten. Hy stie foargoed efter de winige doar fan it molehokje doe't dy troch in wynpûster efter him yn it slot foel.
En lit Rixt no krekt sa fêst sliepe mei rûzich waar....
- *De stroom foel út op 'e foarljochtingsjûn oer wynmolepark Beabuorren. Miskien joegen doarpsbewenners mei hjirtroch gau grien ljocht foar de realisasje fan dit park.
- *Kade 6, to keep or not to keep, that's the question.

*De auto fan feedokter Harkema is fan binnen pears spuite mei "violet-spray" wat de boeren brûke tsjin stjonkpoaten. Op'e bysluter stiet oars dat it allinne foar feterinêr gebrûk is.....

*Jan C. fan Ymswâlde moast 2 dagen yn it sikehûs opnommen wurde. Foar wât witte we net presys, mar der moast neffens de ferhalen earne healwei in mankemint ferholpen wurde. Wy wachtsje mar ôf.....

*Thea Z. hie har tean brutsen; tsjin de doarpost oanskopt, neffens eigen sizzen. De bern fertelden it âl oars. Dan is Jelle der mar goed foar weikommen.

*Jelte sil nei de winkel fan Gietema. Lytse Anne(3) sjocht him oankommen en seit: Dêr komt juffrou har man oan. As skoansoan Sybolt ek noch út 'e auto rûgelt seit er: Dêr komme 2 mannen fan juffrou oan.

*It liket fansels op fleanen dat we no pas fermelde dat Yeb, Trudy en Anke ekkerdeis oer Tsjerkwert flein binne.

*Troch earlikheid út te strielen ûntrûn Joke S. in bekeuring. Soks hâ je of soks ha je nê.

*Wat se lykwols nê hat is in benzinemeter yn 'e kever. Dat draaide op rinnen út. Je kinne no ienkear net alles ha.

*Herke sit yn Barrhead in the middle of nowhere earne yn Alta. Wat klinkt dat bar en boas! In kaartsje???? Sil er moai fine.

*Brân by Klaas en Linda Galama. De saak is ta de grûn ta ôfbarnd! Wat! De pleats!!?? Nee, de ôffalkontener.

Lieve's Lammetjesmelk is

ontwikkeld door de grote vraag naar een topproduct

om de echte moedermelk te vervangen.

Naast de hoge kwaliteit waarbij o.a. gelet

wordt op; groei, voedingswaarde en

smakelijkheid, is onze lammetjesmelk verpakt

in een ideale hersluitbare emmer, waardoor het product beter bewaard kan worden.

Lieve's

Lammetjesmelk is verpakt in een emmer van 5 of 10 kg.

*Twadde tak fan famylje Geelen???

*Kopy en snypsnaren foar 15 april.

